

У осені багато є облич

Ганна Черінь

А. Неприцькому-Грановському

У осені багато є облич,
В залежності! від настрою й уяви.
Вона — пора прощань і перших стріч,
Вона — занепад і вершина слави...

Один в ній знайде тільки пустоту,
Відчує тільки тугу безпорадну,
А інший любить осінь золоту —
Немов красуню-королівну владну.

Для декого вона — стара вдова,
Засмучена, в сльозах, в глибокім горі;
А для когось вона — зовсім нова —
Як наречена в золотім уборі.

В ній дехто бачить тихий! Сум зневір
І каяття за марну насолоду...
А інший бачить літа плідний твір,
Багадий досвід, щедрю нагороду.

І видно — різними здаються їй
Також і люди. То ж в осінню пору
Одні знайдуть неспокій, буревій,
А другі — рівновагу яснозору.

У Осени багато є облич —
В залежності від вашої уяви. . .
В ній все: і смуток, і тривожний клич,
І плідне щастя, і вершина слави.